

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 381/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária**, Červeňova 15, Bratislava, zastúpenej JUDr. Mgr. Monikou Lichnerovou, PhD., advokátkou, Plzenská 4, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cb/261/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil príkaz konať, a žiada priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 5 700 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a priložených príloh vyplynulo, že sťažovateľka podala 6. februára 2018 na Okresnom súde Bratislava I žalobu o zaplatenie peňažnej sumy z titulu neuhradenia faktúry za poskytnuté právne služby. V auguste 2018 bol spis postúpený Okresnému súdu Bratislava III, ktorý o žalobe rozhodol 30. októbra 2019, v decembri 2019 obe strany sporu podali odvolanie.

3. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou podanou 9. septembra 2021 namietala zbytočné prietahy v napadnutom konaní spočívajúce v nepredložení spisu odvolaciemu súdu. Ústavný súd nálezhom

č. k. IV. ÚS 239/2022-40 z 28. júna 2022 vyslovil porušenie ňou označených práv a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 eur.

4. Po vydaní označeného nálezu odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil mestskému súdu ako právnomu nástupcovi Okresného súdu Bratislava III. Ten po vrátení spisu 27. októbra 2023 rozhodol o žalobe sťažovateľky rozsudkom zo 4. marca 2024. Sťažovateľka podala v apríli 2024 odvolanie, ku ktorému podal žalovaný vyjadrenie 30. mája 2024. Mestský súd vyzval sťažovateľku 6. júna 2024 na vyjadrenie sa k stanovisku žalovaného.

5. Sťažovateľka namietané porušenie označených práv odvíja jednak od celkovej dĺžky konania (6 rokov a 5 mesiacov) a zároveň namieta aj nepredloženie veci odvolaciemu súdu. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti nejde podľa jej názoru o zložitú vec, ani správanie strán sporu nie je príčinou vzniku zbytočných prietáhov, postup mestského súdu je neefektívny, o čom svedčí aj rozsudok, ktorý musel byť odvolacím súdom zrušený, celková dĺžka konania nie je podľa názoru sťažovateľky primeraná, k čomu poukazuje na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Sloboda proti Slovenskej republike. Zohľadňujúc celkovú dĺžku konania, žiada priznať finančné zadosťučinenie vo výške 5 700 eur.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je sťažovateľkou tvrdené porušenie jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48. ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), ako aj porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom mestského súdu v konaní o úhradu za poskytnuté právne služby z dôvodu existencie zbytočných prietáhov s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania, ako aj postup mestského súdu po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 239/2022-40 z 28. júna 2022.

7. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

8. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 22/2016) spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

9. Vychádzajúc zo záverov nálezu č. k. IV. ÚS 239/2022-40 z 28. júna 2022, ústavný súd uvádza, že nejde o vec po právnej ani skutkovej stránke zložitú, sťažovateľkou vedený súdny spor nespadá do kategórií konaní, v ktorých sa vyžaduje rýchlejší postup súdu (rodinnoprávne veci, pracovnoprávne spory, resp. statusové veci), ani správanie účastníkov konania nesignalizuje vznik zbytočných prietáhov v konaní s výnimkou podania žaloby sťažovateľkou na miestne nepríslušnom súde, vec bola postúpená príslušnému súdu 1. augusta 2018.

10. Sťažovateľka namieta postup mestského súdu, a to z hľadiska celkovej dĺžky konania, ako aj z hľadiska jeho postupu po vydaní kasačného rozhodnutia odvolacieho súdu, neefektívny postup vidí najmä v potrebe zrušenia v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie, nečinnosť identifikuje v postupe súdu po vydaní jeho v poradí druhého meritórneho rozsudku a vykonávaní úkonov v súvislosti s predložením veci odvolaciemu súdu.

11. Z pohľadu ústavného súdu namietaný postup mestského súdu nemožno hodnotiť ako neefektívny, resp. prietáhový. Odvolací súd vec vrátil mestskému súdu 27. októbra 2023, mestský súd meritórne rozhodol už 4. marca 2024, t. j. po viac ako štyroch mesiacoch, po vydaní meritórneho rozsudku mestský súd vykonával úkony spojené s predložením veci odvolaciemu súdu (zabezpečenie vyjadrení strán sporu), od jeho posledného úkonu vykonaného 6. júna 2024 neuplynul taký čas, aby bolo možné konštatovať, že mestský súd je vo veci nečinný.

12. Ak sťažovateľka poukazuje na celkovú dĺžku konania 6 rokov a 5 mesiacov, je potrebné uviesť, že o veci koná príslušný súd od augusta 2018, teda dĺžka konania momentálne dosahuje dobu 6 rokov, ďalej ide o konanie vedené aj na odvolacom súde, pričom existencia prietáhov bola zistená v rámci postupu konajúceho súdu v súvislosti s predložením veci odvolaciemu súdu po vydaní v poradí prvého meritórneho rozhodnutia, za čo bolo sťažovateľke priznané aj primerané finančné zadost'učinenie nálezom č. k. IV. ÚS 239/2022-40 z 28. júna 2022.

13. V postupe mestského súdu momentálne ústavný súd neidentifikoval takú nečinnosť, ktorá by odôvodňovala opätovné vyslovenie porušenia označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Mestský súd rozhodol v poradí druhým rozsudkom relatívne rýchlo a zároveň plynule vykonával úkony smerujúce k predloženiu veci odvolaciemu súdu. Sťažovateľke nemôže byť podanie odvolania na ujmu, zároveň musí rátať s tým, že podaním riadneho opravného prostriedku sa konanie predlžuje, čo automaticky bez ďalšieho neindikuje aj vznik zbytočných prietáhov v konaní. Potreba zrušenia v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska sťažovateľky neprispela k nastoleniu právnej istoty, avšak vzhľadom na konštatovanú promptnosť konania pri vydávaní v poradí druhého rozsudku postup mestského súdu v napadnutom konaní nenaznačuje vznik zbytočných prietáhov v konaní, čím nie je spôsobilý zasiahnuť do základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

14. Sťažovateľkou namietané porušenie práva na spravodlivý proces postupom mestského súdu v napadnutom konaní rovnako nemožno akceptovať, keďže celková dĺžka konania, ako aj konštatovaná plynulosť v konaní mestského súdu pri predkladaní veci odvolaciemu súdu vylučujú zásah do samotnej podstaty týchto označených práv, resp. nejde ani o porušenie zákazu *denegatio iustitiae* (IV. ÚS 234/2021).

15. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

16. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších jej návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

17. Napokon ústavný súd poznamenáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik priesťahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2024

Libor Duľa
predseda senátu